

Gondolatok a Nyírbátori Református Templomról

Magasan állsz fenn a dombon
karcosú templom, ó én boldog.
Igen, boldog, mert rólad írok,
megmutatom múltad, sorsod.
Kenyérmező diadala, Báthorik győzedelme
emelt ide ezen helyre.
Tinódi is láthatott,
szép hajódban járhatott.
Méltóságod megható,
lelket, szívet bízató.
Ablakaid csillogása, napsugárban ragyogása,
égi fényt hoz ide le, nekem gyarló embernek.
Szeretünk, mert mienk vagy,
kicsit, nagyot megnyugtatsz.
Sugárzásod oly erős,
mely talán a Paradicsomból jó.
Pedig itt állsz szótlanul,
évek, századok óta konokul.
Évszázados múltaddal
mindenkinnek példát adsz.
Sziklasiárd falaiddal, Istent hívó nyugalomaddal
légy közöttünk békésen!
Harangjaid hívó hangja
sok-sok embert sokáig, ezer évig bízassal!

Madai Jázmin Erika 5.a

Nyírbátori Református Általános Iskola